

svare til dens Aand og Formaal. Enhver, som bivaanedes den Forsamling, hvor Børnepligtsloven blev decreteret, vil erindre, at vi alle vare enige om, at vi maatte gaae ind paa dens Bestemmelser, uagtet dens Aand i mangfoldige Henseender ikke stod i Samklang med den gjældende Organisationsplan, men at vi maatte trøste os med og haabe paa, at en saadan Organisationsplan maatte komme frem saa tidligt, at der intet Anstod vilde fremstaae mellem Anordningens almindelige Bestemmelser og Organisationens Bestemmelser, og jeg kalder Forsamlingen her til Vidne paa, om vi have forsømt noget Dieblik itide at gjøre opmærksom paa dette Savn.

Hvad nu særligt angaaer Mandskabet ved Artilleriet, saa beder jeg Forsamlingen erindre, hvor ilde det ærede Medlem for Præsto (Hoffmeyer) blev modtagen af Krigsministeren, da han her i Forsamlingen yttrede, at Antallet af de udfkrevne Rekrutter, som indøvedes ved Artilleriet, var for lille, og at det ældre Mandskab i sin Tid vilde komme til at lide derunder (Hør!), og hvormeget Ministeren dengang modstod, og hvormeget vi bekræftede os for, at der ingen Strid skulde komme frem mellem Ministeriet og Thinget i den Anledning, idet Ministeren tilfagde, at han skulde gjøre i den Sag Alt, hvad han formaadede, for at, naar den Tid kom, Ulemperne kunde være afhjulpne — personlig sagde han det til mig. Derfor, naar vi nu sige: see, her er Følgen af, at man dengang ikke gif den Vej, gjøre vi ingen ubillig Bebreidelse og sige Intet, som kan føre til Mangel paa Disciplin i Armeen, og heller Intet, som vi jo baade ere berettigede og forpligtede til her at sige (Hør!). Det er en Ulempe, som er kommen deraf, det er en Ulempe, som maa bæres, og naar den ærede Krigsminister siger: Trainkudstke kunne ikke bruges til at passe Heste, saa . . . (Krigsministeren: Det har jeg ikke sagt.) . . . Vel! Krigsministeren har ikke sagt det, og Gudskelov han ikke har sagt det.

Naar Krigsministeren atter kaster Skylden for Savn af Forholdsregler i denne Henseende over paa Thinget, fordi det ikke tidligere har voteret en Anordning, han paatrængte det, saa viser jeg ham atter tilbage og siger: den-

gang hien Anordning forrige Gang blev forkastet her i Thinget, skulde der have været taget Forholdsregler, saaledes at man, hvad enten denne Anordning gif igjennem eller ikke, ikke var i nogen Forlegenhed (Hør!). Det er ikke vor Skyld, naar man i dette Dieblik er forlegen i den Retning, thi Hestene kunde staae i enhver Provinds, fordeelte efter det samme Tal, som de skulde fordeles efter ifølge Loven, og de kunde have været fordeelte Dagen efter, at Loven kom ud, de kunde have været udfatte som Foderheste, uden at Rigsdagen behøvede at blande sig det Mindste deri. Der har aldeles ingen Vanskelighed været fra Thingets Side, og der har ligget næsten et Aar imellem til at træffe Foranstaltninger af den Art, saa jeg for min Part kan ikke bære nogen Deel af den Bebreidelse, som paa denne Maade kastes over paa os; vi ere uskyldige, vi have forlængstiden viist den Vej, man kunde og burde gaae, for at sikke sig i ethvert Tilfælde.

Krigsministeren: Naar jeg skal resumere Alt, hvad den ærede Taler for Holbet Amts 2det District (Tscherning) har sagt, saa faaer jeg ud, at det er en meget stor Ulykke for Krigsbestyrelsen, at den er gaaet over i mine Hænder, og at det vilde have været bedre, om den var bleven i den ærede Talers, som frivillig overtog den, og frivillig forlod den i Farens Tid. (Hysfen. — Formanden ringer.) Hvorfor blev han der ikke? saa kunde han have sat sine Planer igjennem. (Stærk Hysfen. — Formanden ringer.) Er jeg her i en Forsamling af Landets Udvalgte, eller staaer jeg for Parterret? (Hysfen. — Formanden ringer.) Jeg antager, at der staaer i Regulativet, at alle Bifalds- og Mishagsyttringer ere forbudte, og det holder jeg mig til. — Siden den ærede Taler frivillig forlod Ministeriet, har han ikke havt Andet at gjøre, end at kritisere sin Efterfølger; det havde været bedre, om han var bleven paa sin Plads, siden han anseer sin egen Bestyrelse for saa god og hans Efterfølgers for saa meget slettere. (Stemmer: Grunde! Grunde! — Formanden ringer.)

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det undertiden er meget vanskeligt strengt at overholde Regulativets Bestemmelser med Hensyn til Bifalds- og Mishagsyttringer.